

5. Adamson Walter L. *Hegemony and Revolution: A Study of Antonio Gramsci's Political and Cultural Theory*. Berkeley: University of California Press, 1980, p.304.

6. Brandist Craig. *The Dimensions of Hegemony*, BRILL, 2015, p.300.

7. Bush George W. «President Bush Calls for a «Forward Strategy of Freedom» to Promote Democracy in the Middle East» [Elektronnyj resurs]. – 2003. – Rezhym dostupu: <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2003/11/200311106-11.html>

8. Clark Ian *Bringing Hegemony Back in: The United States and International Order, International Affairs (Royal Institute of International Affairs 1944-)* Vol.85, No.1, International Order: Politics, Power and Persuasion (Jan., 2009), P.23–36.

9. Clinton Bill «Speech on Foreign Policy» [Elektronnyj resurs]. – 1996. – Rezhym dostupu: <http://www.clintonpresidentialcenter.org/legacy/102296-speech-by-president-on-foreign-policy.htm>

10. Diamond Larry *Promoting Democracy in the 1990s, Democracy's victory and crisis*, Ed. Axel Hadenius, Cambridge University Press, 1997, P.311–370.

11. Forsythe, David P. «Democracy, War, and Covert Action», *Journal of Peace Research*, Vol.29, No.4 (August 1992), P.385–395.

12. Hauss Charles *Democratization, Beyond Intractability*. Eds. Guy Burgess and Heidi Burgess. *Conflict Information Consortium, University of Colorado, Boulder*. [Elektronnyj resurs]. – 2003. Rezhym dostupu: <http://www.beyondintractability.org/essay/democratization>

13. Rose Mishler and Haerpfel *Democracy and it's alternatives: understanding post-communist societies*, 1998, p.272.

14. Rotberg Robert I. *Clinton Was Right, Foreign Policy*, No.102 (Spring 1996), P.135–141.

15. Ruggie John Gerard *The Past as Prologue? Interests, Identity, and American Foreign Policy, International Security*, Vol.21, No.4 (Spring 1997), P.89–125.

16. Siverson Randolph M. and Juliann Emmons *Birds of a Feather, Journal of Conflict Resolution*, Vol.35, No.2 (June 1991), P.285–306.

17. Spiro David E. *The Insignificance of the Liberal Peace*, Brown, Lynn-Jones, and Miller, eds., *Debating the Democratic Peace*, p.231.

18. Weiner Myron *Bad Neighbors, Bad Neighborhoods: An Inquiry into the Causes of Refugee Flows, International Security*, Vol.21, No.1 (Summer 1996), P.5–42.

Puriy M. R., PhD student at Department of Country Studies and International Tourism of Ivan Franko National University of Lviv (Ukraine, Lviv), mariya.puriy@gmail.com

Democratization as the main aspect of the ideological dimension of US hegemony

The goal of the study is to analyze the phenomenon of democratization as the main aspect of the ideological dimension of the hegemony of USA. For the purpose of this goal the following objectives were set: to define the concept of hegemony and its main dimensions; to identify the main examples of hegemonic countries in modern world history; explain what is democratization and why it is considered the foundation of the ideological dimension of hegemony of the USA; and, to give the main reasons why democracy is beneficial to the United States. Applied methods: historical, method of analysis, synthesis and descriptive method. The main conclusion: democratization is an important tool for the United States to establish their ideological hegemony in the world.

Keywords: democratization, hegemony, ideological hegemony, dimensions of hegemony, USA.

Пурий М. Р., аспирантка кафедри странознавства і міжнародного туризму, Львівський національний університет ім. Івана Франко (Україна, Львів), mariya.puriy@gmail.com

Демократизация, как основной аспект идеологического измерения гегемонии США

Целью исследования является анализ явления демократизации, как основного аспекта идеологического измерения гегемонии США. Согласно цели были поставлены следующие задачи: определить понятие гегемонии и ее основные измерения; определить основные примеры стран-гегемонов в современной истории человечества; объяснить, что такое демократизация и почему она считается основой идеологического измерения гегемонии США; и привести основные причины, почему демократия выгодна Соединенным Штатам. Применены методы: исторический, метод анализа, синтеза и описательный метод. Основной вывод: демократизация является важнейшим инструментом США для установления их идеологической гегемонии в мире.

Ключевые слова: демократизация, гегемония, идеологическая гегемония, измерения гегемонии США.

* * *

УДК 327.88(470+571)

Намонюк Ч. І.,
кандидат політичних наук,
доцент кафедри міжнародних відносин
та міжнародної інформації, Українсько-арабський
інститут міжнародних відносин та лінгвістики
ім. Аверроеса Міжрегіональної Академії
управління персоналом (Україна, Київ),
okeyy@mail.ru

ПЕРЕДУМОВИ ТА НАСЛІДКИ СУЧАСНОГО РОСІЙСЬКО-СИРІЙСЬКОГО ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОГО ПАРТНЕРСТВА

Стаття присвячена аналізу основних передумов та причин тісного зближення Російської Федерації та Сирії, а також дослідженню результатів та можливих наслідків втручання Росії у внутрішні справи Сирії, підтримки режиму Башара аль-Асада та виявленню міжнародно-політичних загорів для країн Близького Сходу та світу в цілому у випадку переростання громадянської війни у регіональну, або світову. У науковій праці для досягнення поставленої мети були використані загальнонаукові методи порівняння та узагальнення, а також історичний підхід та спеціально-науковий метод прогнозування політичних подій у регіоні Близького Сходу. Зроблено висновки про значну загрозу військових дій у Сирії для внутрішньополітичної ситуації у Росії та появи терактів у російських містах, а також про можливість припинення операцій і виведення російських військ із території Сирії за умови досягнення домовленості зі США про розподіл сфер впливу в регіоні.

Ключові слова: сирійський режим, стратегічні російсько-сирійські зв'язки, класична асиметрична війна, опозиційні війська, сирійські повстанці, антитерористична коаліція, вторгнення, ІДІЛ, озброєння ПІО.

Ініційоване США повалення режиму Саддама Хусейна в 2003 році та політична трансформація, що почалася в Іраку, поставили під загрозу стабільність сирійського політичного режиму. Крім того, після прийняття резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй №1559 у вересні 2004 р., уряд президента Сирії Башара Асада зіткнувся з міжнародним тиском через свою майже тридцятирічну окупацію Лівану.

Ці стратегічні виклики призвели сирійський режим до розширення своїх контактів з урядом Росії.

Сучасними дослідниками, що спеціалізуються на дослідженні теми російсько-сирійських відносин та громадянської війни у Сирії, варто виділити наступних авторів: З. Бжезинський, А. Борщевська, Ф. Бродель, І. Валлерстайн, Т. Грем, М. Дойл, Д. Дрезнер, А. Ілларіонов, А. Ірхін, Ч. Капхен, Л. Ліндерберг, Г. Люндстад, Дж. Миршаймер, А. Пар, Дж. Фрідман, С. Хантінгтон та ін.

Метою статті є аналіз основних причин тісного зближення Російської Федерації та Сирії, а також дослідження результатів військової підтримки Росією режиму Башара аль-Асада.

Основні результати дослідження. Вперше зближення російської та сирійської влади було продемонстровано публічно у січні 2005 р., коли Асад прибув із дипломатичним візитом до Москви. Його поїздка мала великий успіх та засвідчувала взаємну прихильність російського уряду і його «найважливішого партнера» на Близькому Сході [1].

Московська зустріч аль-Асада і президента Росії В. Путіна мала тоді кілька відчутних результатів:

– у рамках своєї публічної демонстрації відновлення тісної співпраці зі Сирією, Кремль погодився списати майже три чверті (73%) \$ 13400000000 боргу Сирії з часів холодної війни [2];

– сирійська армія залишалася залежною від зброї радянсько-російського походження, яка становила приблизно 90% усього арсеналу держави [3].

Тому будь-які сирійські військові зусилля модернізація неминуче оберталися навколо співпраці з Росією.

РФ і Сирія ще станом на 2005 р. підписали шість додаткових угод про економічне співробітництво, в тому числі угоди з метою зміцнення координації в енергетичній сфері між двома країнами [4].

Ця угода передбачала розширення контактів між російським Союзнафтогазом і Міністерством нафти та природних ресурсів Сирії і створювала основу для великих російських інвестицій у Сирійському енергетичному секторі.

Така участь була критично важливою для довгострокової платоспроможності Сирії, оскільки приблизно половина від загального річного експортного доходу країни у той час отримувалась від продажу нафти [5].

Російські енергетичні компанії відігравали вирішальну роль у підтримці сирійського режиму.

В рамках розширеного військово-технічного співробітництва між двома країнами Росія зобов'язалася модернізувати інфраструктуру ППО Сирії. Російські та сирійські чиновники розпочали переговори про придбання режимом аль-Асада мобільної системи повітряної оборони «Стрілець» [6].

Через надання такого захисту, а також продажу інших технологій, таких як «Іскандер Е», Росія надавала допомогу в створенні стратегічної «парасольки» над Сирією [7].

Одним з вирішальних факторів сирійської політики є прихід до влади офтальмолога за освітою, що не мав раніше жодного впливу на державні справи. Його зовнішня політика часом складає враження випадкової, починаючи від допомоги розвідці США та закінчуючи розширеним партнерством з терористичною організацією Хезболла [8].

Ще одним чинником є статус Сирії як основного державного спонсора тероризму. Це змушувало президента активно піклуватись про недопущення свого усунення від влади Сполученими Штатами Америки. Поворот Сирії в бік Росії був лише частиною цих зусиль. Сирія також підписала угоди з Іраном про зближення військового співробітництва та закріплення за Іраном зобов'язань захищати Сирію у разі американського чи ізраїльського наступу [9].

Роль Росії в політиці Сирії зумовлена наступними міркуваннями. Під керівництвом президента Путіна, Росія все більше почала повертатися до геополітичного нео-імперіалістичної стратегічного порядку денного. Кремлівські чиновники націлилися на Близький Схід після усунення Саддама Хусейна, і почали зусилля, щоб відновити свій вплив на регіон за рахунок американської стратегії. Співпраця з Дамаском є лівовою часткою цих планів. Адже, російські зовнішньополітичні амбіції давно досягли радянських масштабів. Насправді ж Москва не в змозі претендувати на статус наддержави. Навпаки, ряд невдач на міжнародній арені показали реальний стан справ. Проте, використавши побоювання сирійського уряду втратити владу через можливе американське вторгнення, Москва розраховувала на прив'язування Дамаска до власного ВПК як у радянські часи [10].

Змова Росії зі сирійським режимом може мати не лише регіональні наслідки, а й загальносвітові.

Раптово і безпрецедентно втрапивши свою традиційну роль союзника Лівану та спостерігаючи там «кедрову революцію», сирійський режим почав убачати явні ознаки свого можливого повалення. Допомога від Москви, у вигляді економічних стимулів або постачання військових засобів, виглядала як серйозне рятувальне коло, що у змозі забезпечити сирійський уряд достатніми ресурсами і можливостями, для протистояння будь-яким рухам за незалежність у Лівані або опозиційним виступам у межах самої Сирії.

Примітно, що деякі Російські чиновники час від часу подають обнадійливі сигнали у публічних закликах до досягнення консенсусу між сторонами сирійського конфлікту, повторюючи фактично заяву США, Саудівської Аравії та Європи, та обережно схваливши політичні перетворення, що відбулись у Лівані [11].

Ця риторика, однак, не була підкріплена відкритом стратегічних зв'язків між Москвою і Дамаском, а партнерство Кремля з режимом Асада, як і раніше, є серйозною перешкодою для поширення демократії на Близькому Сході [1].

Насправді ж РФ лише продовжує дестабілізувати ситуацію в країні, підтримуючи правлячий сирійський режим, для якого втрата влади загрожує в прямому сенсі фізичним знищенням. Так, у вересні 2015 р. після кількох місяців дипломатії країни антитерористичної коаліції на чолі зі США, які борються проти Ісламської Держави Іраку та Леванту (ІДІЛ), що захопила більшу частину території Сирійської держави, були близькі до угоди про введення безпілотної зони над Сирією. Такий крок, за словами військових та дипломатичних джерел, мав завадити режиму Асада бомбардувати цивільне населення на півночі та півдні Сирії. Угода базувалася на пропозиціях Йорданії та Туреччини, висунутих раніше.

Саме такі плани коаліції і спонукали Росію раптово втрутитися в ситуацію у Сирії [12], відсунувши на другий план навіть війну з Україною.

Окрім зазначених вище обставин на фоні дедалі відчутнішої міжнародної ізоляції та дії санкцій, у Росії виникла гостра потреба продемонструвати світові, що вона й досі залишається ключовим гравцем на міжнародній арені. Зустрівши несподіваний супротив української армії на Донбасі, Росія своїми діями в Сирії намагається відволікти увагу світової спільноти від окупації українських територій [13].

До того ж, за словами колишнього міністра фінансів і голови Комітету громадських ініціатив Олексія Кудріна, Сирія обходиться Путіну дешевше за війну на Донбасі [14]. Відмітно, що операція у Сирії є першим військовим розгортанням поза межами колишнього СРСР з часів завершення «холодної війни».

Ідентично з моментом, що передував вторгненню на територію України, Рада Федерації 30 вересня 2015 р. дозволила російським військам воювати за кордоном для боротьби з тероризмом разом із Заходом. В той же день Росія завдала першого авіаудару по Сирії, внаслідок якого загинуло близько 60 осіб мирного населення. У місцях бомбардування позицій «Ісламської держави» не було, ціллю ж російської армії була сирійська опозиція [14].

При цьому РФ використовує раніше випробувану зокрема в Україні тактику «класичної асиметричної війни»

з сильними пропагандистськими меседжами про наміри та дії, які в реальності є зовсім протилежними. Після викриття, або оскарження таких дій Росія категорично заперечує та відкидає звинувачення [15].

Розміщення ж російських літаків та іншого військового спорядження в регіоні Латакії не викликають сумнівів про справжні наміри Москви. Росія направила до Сирії набагато більше сучасної зброї, ніж необхідно для боротьби з «Ісламською державою». На аеродроми в Сирії доставлені дуже складні системи ППО і літаки. Поставлене озброєння включає зенітно–ракетні комплекси «Тор» (за класифікацією НАТО – SA15) і «Панцир–С1» (SA22 Greyhound), а у бойовиків ІДІЛ немає жодних літаків, для захисту від яких потрібні SA15 або SA22. Таке озброєння, очевидно, потрібне РФ для формування зони «A2AD» (Anti–Access Area–Denial) – зони закритого доступу, що, в тому числі, створюється у північно–східному Середземномор'ї та вже створена в Чорному морі завдяки ракетним батареям, відправленим у Крим після анексії [16].

Окрім закріплення Росією власних військових позицій на Близькому Сході існує й ще одна проблема для коаліції – у той час як президент Росії стверджує, що його військова інтервенція спрямована на ІДІЛ, російські війська розгорнуті на територіях, де вони стикаються лише з сирійськими повстанцями. А ці повстанські угруповання самі борються з ІДІЛ, тобто російська інтервенція може опосередковано допомогти джихадистам [17].

За підтримки російських літаків у жовтні 2015 р. сирійські урядові війська та їх союзники почали наступ на утримувані повстанцями населені пункти на північ від міста Хомс. Російські авіаудари вражали цілі навколо міста Телль–Біса і села Теїр Малла, Дар Кабіра і Халідія, в декількох кілометрах на північ від Хомса.

У штурмі були задіяні сирійські військовослужбовці і бойовики з ліванської «Хезболли». Сунітське місто Талбісех і навколишні села на північ від Хомса на той момент знаходились в анклаві опозиції до президента Башара аль–Асада. Армія приступила до військової операції на півночі Хомса після концентрованих ударів з повітря і підготовчого артилерійського обстрілу по терористичних угрупованнях і їхніх базах.

Президент Сирії був зацікавлений у контролі над містом, через який проходить ключова траса. Цей шлях зв'язує область з Дамаском на південь, а Алеппо на північ. Захоплення Асадом території у даному регіоні необхідне було для взяття під контроль головного населеного пункту Західної Сирії і для забезпечення території, що зв'язує Дамаск з прибережними провінціями, де знаходяться в тому числі російські війська [18].

Наступного дня сирійські урядові війська та їх союзники за підтримки російських літаків атакували повстанців на південь від міста Алеппо. Військова операція почалася в сільських районах південної частини Алеппо. Важкі бої також відбулися поблизу Джебель Аззана, контроль над яким ділять урядові сили і повстанці. Російська авіація спрямувала свої удари на головну дорогу, що веде до столиці Сирії Дамаск.

Таким чином, армія Башара аль–Асада за підтримки росіян уже вела наступальні дії проти повстанців у західних районах Сирії, в тому числі на північ від Хомса, у провінціях Хама, Ідліб і Латакія, а також, вела бої на трьох фронтах на південь від Алеппо [19].

Продовжено наступ на позиції сирійської опозиції поблизу північного міста Алеппо вже за підтримки іранських бійців. Війська Асада разом із бійцями з Ірану та ліванського угруповання «Хезболла» відбили декілька селищ на південній околиці Алеппо. Війська також намагалися просунутися на схід від Алеппо до військового аеродрому.

Армія та її союзники також вели бої у північних провінціях Хама, Ідліб і Латакія, які були захоплені повстанцями в останні місяці перед російським вторгненням, а також у повстанських районах на північ від міста Хомс, в околицях столиці Дамаска і в Південній провінції Дераа поблизу кордону з Йорданією. Лише за 48 годин у нападі на Хомс принаймні 72 людини, у тому числі 31 дітей і жінок були вбиті [20].

Загалом же за даними Сирійської обсерваторії з прав людини (SOHR) лише за місяць від початку Росією військової операції у Сирії загинули щонайменше 600 мирних жителів, серед яких жінки та діти.

Тим часом, Міноборони РФ відрпортувало про понад 1500 завданих ударів по позиції ІДІЛ за місяць. Тоді як Державний департаменті США повідомляє, що менше 10% ударів російської авіації спрямовані на позиції ІДІЛ, частіше під удари потрапляють повстанці, які виступають проти режиму Асада.

Всупереч звітів РФ про успіхи операції у Сирії бойовики ІДІЛ захопили чергове місто Махін на південь від адміністративного центру провінції Хомс, в результаті чого бойовики опинилися в 20 км від ключового шосе, що зв'язує Дамаск і Хомс [21].

Через непередбачуваність поведінки Росії держави антитерористичної коаліції змушені приховувати місця розташування повстанців та відкривати другий фронт у боротьбі з ІДІЛ. Зокрема, для створення плацдарму для наступу на м. Ракку, яку терористи називають своєю столицею, а також для часткового перекриття шляхів постачання ІДІЛ з Іраку було розпочато наступ новосформованого альянсу курдських військових формувань та помірної сирійської опозиції на позиції «Ісламської держави» на північному сході провінції Хасака в Сирії. Це перша офіційно задекларована спільна операція курдських бійців і декількох груп сирійської опозиції, яка, до того ж, підтримувалася з повітря літаками антитерористичної коаліції. З цією ж метою США відправлять до Сирії невелику групу американських сил спеціальних операцій у рамках боротьби проти «Ісламської держави», які розмішуватимуться на півночі Сирії та будуть працювати разом з курдськими збройними формуваннями та «Вільною сирійською армією» [22].

Висновки. Відсутність угоди між російськими та американськими військовими про правила розмежування бойових дій значно підвищує ризик незапланованого випадкового зіткнення, що, у свою чергу, викликає ризик конфронтації РФ та США.

Застосувавши силу, Росія вступила не лише в громадянську війну в Сирії, а й у релігійну війну в ісламському світі на боці шиїтів, у союзі з такими силами як Сирія, сирійський режим Асада, Іран, шиїтський уряд Іраку, Хезболла, шиїтський підрозділ в Лівані та Сирії, підтримуваний Іраком, і де-факто, ІДІЛ. Російські війська атакують переважно, якщо не виключно, підрозділи сирійської поміркованої ісламської опозиції,

яка не є ІДІЛ. Відразу ж після того, як російські літаки завдали ударів по деяких базах сирійської поміркованої ісламської опозиції, ці бази зайняла ІДІЛ. Тобто, в ході цих операцій утворилася нова коаліція – шиїти плюс де-факто ІДІЛ. З іншого боку – потужна коаліція з 65 країн, куди входять провідні держави Заходу та Арабського світу.

Значну загрозу військовій дії в Сирії несуть для внутрішньополітичної ситуації у Росії та появи терактів у російських містах.

При продовженні несприятливого сценарію, який очевидним чином зараз здійснюється, Путін буде готовий припинити операцію і вивести війська, принаймні, частину російських військ. Головний фактор, від якого це буде залежати – реальний опір частин опозиції. Іншим фактором є можливе досягнення домовленості зі США щодо розподілу сфер впливу чи інших варіантів, які б дали Путіну те, чого він прагне найбільше, – почуття рівності з лідерами західних країн, включно з Бараком Обамою.

Список використаних джерел

1. The Russian-Syrian connection: thwarting democracy in the Middle East and the greater OSCE region // Hearing before the Commission on Security and Cooperation in Europe, One Hundred Ninth Congress, first session, March 9, 2005. Washington: U.S. G.P.O. – 2006.
2. Khawaji R. «Russia, Syria Revive Ties with Debt Reduction» // R. Khawaji // Defense News, January 31, 2005.
3. Saradzhyan S. «Countries Race for Russian Weapons» // S. Saradzhyan // St. Petersburg Times (Russia). – No.481, July 9, 1999.
4. «Russia and Syria Agree on Debt» // Russia Journal, January 26, 2005.
5. Energy Information Administration, U.S. Department of Energy // Country Analysis Brief: Syria» April 2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eia.doe.gov/emeu/cabs/syria.html>.
6. Golovnina M. «Russia to sell Advanced missiles to Syria» // M. Golovnina // Reuters, February 16, 2005.
7. «Superpower Optimism» // Kommersant (Moscow), January 24, 2005.
8. «Warning to Damascus» // «Wall Street Journal», February 7, 2005.
9. «Defence Minister Says Syria a Part of Iran's Security» // IRNA (Tehran), February 26, 2004; «Syria Part of Iran's Security: Shamkhani» // Tehran Times, February 28, 2004; «Iran, Syria 'Form Common Front» // BBC, February 16, 2005.
10. «Superpower Optimism» // Kommersant (Moscow), January 24, 2005.
11. «Russia Firmly Supports Lebanon Independence» // Xinhua (Beijing), March 1, 2005.
12. Росія завадила США створити безполітну зону над Сирією – ЗМІ // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 05 жовтня 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/5/7039103/>
13. Путін відволікає увагу від України діями в Сирії – Брідлав // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 02 жовтня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/2/7039014/>
14. Промовистою обкладинкою Time показав «дружбу» Росії // Еспресо TV. 15 жовтня, 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://espresso.tv/news/2015/10/15/promovystoyu_obkladynkoyu_time_pokazav_quotdruzhuquot_rosiyi
15. РФ веде асиметричну війну в Сирії – МЗС Британії // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 05 жовтня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/5/7039100/>
16. Росія направила до Сирії зброю не для боротьби з ІДІЛ – генерал Брідлав // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 29 вересня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/09/29/7038850/>
17. Росія може опосередковано допомогти бойовикам ІДІЛ у Сирії – Times // Європейська правда. Міжнародна безпека

та євроінтеграція України. – 28 вересня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/09/28/7038820/>

18. Сирійська армія за підтримки російських літаків наступає на північ від Хомса // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 15 жовтня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/15/7039524/>

19. У Сирії армія Асада за підтримки авіації РФ почала наступ під Алеппо // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 16 жовтня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/16/7039577/>

20. Сирійська армія за підтримки іранців продовжує наступ на Алеппо // Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України. – 17 жовтня 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/17/7039617/>

21. Всупереч звітів РФ про успіхи операції у Сирії бойовики ІДІЛ захопили чергове місто // Інформаційне агентство УНІАН. – 01.11.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/world/1170687-vsuperech-zvitiv-rf-pro-uspіhi-operatsiji-u-siriji-bojoviki-idil-zahopili-cherbove-misto.html>

22. У Сирії сили опозиції почали наступ на ІДІЛ // Інформаційне агентство УНІАН. – 31.10.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/world/1170484-u-siriji-sili-opozitsiji-pochali-nastup-na-idil.html>

References

1. The Russian-Syrian connection: thwarting democracy in the Middle East and the greater OSCE region // Hearing before the Commission on Security and Cooperation in Europe, One Hundred Ninth Congress, first session, March 9, 2005. Washington: U.S. G.P.O. – 2006.
2. Khawaji R. Russia, Syria Revive Ties with Debt Reduction // R. Khawaji // Defense News, January 31, 2005.
3. Saradzhyan S. Countries Race for Russian Weapons // S. Saradzhyan // St. Petersburg Times (Russia). – No.481, July 9, 1999.
4. Russia and Syria Agree on Debt // Russia Journal, January 26, 2005.
5. Energy Information Administration, U.S. Department of Energy // Country Analysis Brief: Syria, April 2004 [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://www.eia.doe.gov/emeu/cabs/syria.html>.
6. Golovnina M. Russia to sell Advanced missiles to Syria // M. Golovnina // Reuters, February 16, 2005.
7. Superpower Optimism // Kommersant (Moscow), January 24, 2005.
8. «Warning to Damascus» // «Wall Street Journal», February 7, 2005.
9. Defence Minister Says Syria a Part of Iran's Security // IRNA (Tehran), February 26, 2004; «Syria Part of Iran's Security: Shamkhani» // Tehran Times, February 28, 2004; «Iran, Syria 'Form Common Front» // BBC, February 16, 2005.
10. Superpower Optimism // Kommersant (Moscow), January 24, 2005.
11. Russia Firmly Supports Lebanon Independence // Xinhua (Beijing), March 1, 2005.
12. Rosiya zavadyla SSHa stvority bezpolitnu zonu nad Syriyeyu – ZMI // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 05 zhovtnya 2015 r. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/5/7039103/>
13. Putin vidvolikaye uvahu vid Ukrayiny diyamy v Syriyi – Bridlav // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 02 zhovtnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/2/7039014/>
14. Promovystoyu obkladynkoyu Time pokazav «druzhu» Rosiyi // Espreso TV. 15 zhovtnya, 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://espresso.tv/news/2015/10/15/promovystoyu_obkladynkoyu_time_pokazav_quotdruzhuquot_rosiyi
15. RF vede asymetrychnu viynu v Syriyi – MZS Brytaniyi // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 05 zhovtnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/5/7039100/>
16. Rosiya napravyla do Syriyi zbroyu ne dlya borot'by z IDIL – heneral Bridlav // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 29 veresnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/09/29/7038850/>

17. Rosiya mozhe oposeredkovano dopomohty boyovykam IDIL u Syriyi – Times // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 28 veresnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/09/28/7038820/>

18. Syriys'ka armiya za pidtrymky rosiys'kykh litakiv nastupaye na pivnich vid Khomsa // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 15 zhovtnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/15/7039524/>

19. U Syriyi armiya Asada za pidtrymky aviatsiyi RF pochala nastup pid Aleppo // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 16 zhovtnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/16/7039577/>

20. Syriys'ka armiya za pidtrymky irantsiv prodovzhuye nastup na Aleppo // Yevropeys'ka pravda. Mizhnarodna bezpeka ta yevrointehratsiya Ukrainy. – 17 zhovtnya 2015 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/10/17/7039617/>

21. Vsuperech zvitiv RF pro uspihky operatsiyi u Syriyi boyovyky IDIL zakhopyly chervove misto // Informatsiyne ahent-stvo UNIAN. – 01.11.2015 r. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.unian.ua/world/1170687-vsuperech-zvitiv-rf-pro-uspihi-operatsiji-u-siriji-boyoviki-idil-zahopili-chergove-misto.html>

22. U Syriyi syly opozyttsiyi pochaly nastup na IDIL // Informatsiyne ahent-stvo UNIAN. – 31.10.2015 r. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.unian.ua/world/1170484-u-siriji-sily-opozyttsiyi-pochaly-nastup-na-idil.html>

Namonyuk Ch. I., PhD in political sciences, associate professor of international relations and international information department of Ukrainian–Arab Institute of International Relations and Linguistics named Averroes Interregional Academy of Personnel Development (Ukraine, Kyiv), okeuy@mail.ru

The background and consequences of modern Russia–Syria military and political partnership

The article is dedicated to the analysis of the main reasons of close rapprochement between Russia and Syria. The results and possible outcomes of Russian involvement into Syrian inner affairs and Assad's regime support is shown in the article. The political threats for the Near East countries and the world as a whole in case of development of the civil war in Syria into the regional or the world war is brought out in the research. The general scientific methods of comparison and summarizing as well as a historical approach and a special scientific method of political events on the Near East forecasting were used in the article. The conclusions concerning a huge threat of hostilities in Syria for the domestic policy of Russian Federation and terracts emersion in Russian cities as well as concerning the possibility of termination of the operation and getting the Russian troops out of Syria in case of arrival of the agreement between Russia and the USA regarding the influence spheres redivision are made in the research.

Keywords: the Syrian regime, strategic dealings between Russia and Syria, classical asymmetric war, opposition forces, Syrian rebels, counterterrorist coalition, invasion, ISIL, air defence weapons.

Намюнк Ч. И., кандидат политических наук, доцент кафедры международных отношений и международной информации, Украинско–арабский институт международных отношений и лингвистики им. Аверроэса Межрегиональной Академии управления персоналом (Украина, Киев), okeuy@mail.ru

Предпосылки и последствия современного российско–сирийского военно–политического партнерства

Статья посвящена анализу основных предпосылок и причин тесного сближения Российской Федерации и Сирии, а также исследованию результатов и возможных последствий вмешательства России во внутренние дела Сирии, поддержки режима Башара аль–Асада и определения международно–политических угроз для стран Ближнего Востока и мира в целом в случае перерастания гражданской войны в региональную, либо мировую. В научной статье для достижения поставленной цели были использованы общенаучные методы сравнения и обобщения, а также исторический подход и специально–научный метод прогнозирования политических событий в регионе Ближнего Востока. Сделаны выводы о значительной угрозе военных действий в Сирии для внутривнутриполитической ситуации в России и появления терактов в российских городах, а также о возможности прекращения операции и выведения российских войск с территории Сирии при условии достижения соглашения со США о распределении сфер влияния в регионе.

Ключевые слова: сирийский режим, стратегические российско–сирийские связи, классическая асимметричная война, оппозиционные войска, сирийские ополченцы, антитеррористическая коалиция, вторжение, ИГИЛ, вооружение ПВО.

* * *